

Forfatter: Clausen, Johannes Carl Emil

Titel: BREV TIL: Beck, Johan Vilhelm FRA: Clausen, Johannes Carl Emil (1856-08-28)

Citation: Clausen, Johannes Carl Emil: "BREV TIL: Beck, Johan Vilhelm FRA: Clausen, Johannes Carl Emil (1856-08-28)", i *Venskab og Samvirke - Brevveksling mellem Vilh. Beck og Johannes Clausen*, O. Lohse, s. 12. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991745-000-shoot-L0019917450000004.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: *Venskab og Samvirke - Brevveksling mellem Vilh. Beck og Johannes Clausen*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*J. Clausen til Vilh. Beck.
28. August 1856.*

Fra Mellembygningen i Peter Hvidtfeldtsstræde Nr. 108—109, 1. Sal skriver jeg min gode kære Ven! disse Linier til og vil gjøre Begyndelsen med at fortælle Dig og de andre gode »Triller«¹⁾ lidt om, hvorledes jeg har haft det, siden jeg forlod Uby. Som Du saa, rejste Fru Rønne og lange Schow²⁾ med Posten fra Agerup. Jeg slap for den brogede af Hunkjønnen, men faldt i Kløerne paa den lange og hans Elskede; dog bemærker jeg, at jeg sad foran hos Kusken og slap derved for Udsigten til Hr. Schows Underskov, der har udviklet sig forbavsende baade i Længden og Retningen nedad og til Siderne; dens gule Farve mindede om, at vi ere langt fremme paa Aarstiden, og at Jagttiden nærmer sig. Vi vare altsaa paa Vognen ikke 4 »Triller«, men 4 Trivialiteter; jeg sad og halvt sov, medens jeg lod de kjære Erindringer drage forbi; af og til blev jeg vækket op ved en forunderlig Grynten, som jeg strax syntes at være patristisk Latin; jeg tænkte mig imidlertid om og erindrede mig, at der var elskende i Nærheden, og at det var Schow og kom altsaa snart ud af min Vildfarelse. I Slagelse havde jeg nær kommet for sildig. Øm paa Legemet af Træbænkene, i daarlig Tilstand paa Sjælen kom jeg her til Staden i daarligt Humeur over at s. 13 have ombyttet Eders Selskab, Landet med Kjøbenhavns kedelige, mørke Luft. Dog nu efter at være kommet i Orden, at være landet hos en gammel Jomfru, som jeg tænker vil holde af mig som en Søn, befinder jeg mig en hel Del bedre. Med fornyede Kræfter, indsamlede under mit lange og herlige Ophold hos Dig, kjæreste Ven, har jeg begyndt mine Studeringer; maatte jeg blot blive rask, kan min Sag maaske nok endnu naa et godt Resultat. Væsentlig maa jeg, naar der skal være Tale om Vederkvægelse for Sjælen, leve af Erindringen, og heldigvis har jeg en hel Del at tage til; mit Ophold i Uby har i mange Henseender være mig overordentlig velgjørende. Ingensteds har jeg truffet Mennesker, som saa meget oversaa mine svage Sider og viste mig saa megen Velvillie; min Opgave i Livet har hidtil meget været at lægge mig ud med Folk; i Uby var dette ikke Tilfældet, og det har glædet mig overordentlig; thi de enkelte Sammenstød med din Broder troer jeg ikke at have fremkaldt. En anden Gang skulle vi, kjære Ven, ind paa psykologiske Betragtninger. Ja, det var ret en herlig Sommer! Saa mange Minder staa saa levende for mig, lige fra Pastor Røginds¹⁾ abnorme skæve Ben til den bekjendte fintbugtende Næse; »Trillernes« Udflygt til Lysthøjen, Lerchenborg, Skovture, Fagot'en, alt mindes; gid man en Gang kunde forny disse Erindringer. — I Dag er jeg i Grunden ikke oplagt til at skrive; om ikke lang Tid skal Du nok faa et lille Brev. Inden jeg imidlertid slutter, maa jeg bede Dig, kjære Ven, hilse dine Forældre ret meget og takke dem for mit Ophold, men iøvrigt være Du og din Forlovede,²⁾ kort sagt »Trillerne« hilset og takket ret hjertelig for s. 14 alt godt, som vistes mig i den forløbne Sommer. Og nu Farvel, kjæreste Ven, for denne Gang; tænk en Gang imellem paa og mindes med Venlighed din trofaste Ven

Johannes Clausen.